Rechtvaardige wegen – Deel 1

Dag allemaal,
Afgelopen zaterdag sliep Barb uit, Chris was al op, in bad geweest en keek nu naar zijn favoriete christelijke TV show, terwijl hij ondertussen spelletjes op zijn tablet deed en ik ruimde de keuken op, nadat ik Chris ontbijt gegeven had. Boven het keukenraam hebben we jaloezieën – horizontale, van hout en ongeveer 5 cm. breed, in een bijna witte kleur. Aan de linkerkant zit een stokje waarmee we ze 's avonds kunnen sluiten en 's ochtends weer opendoen en een koord aan de rechterkant om de jaloezieën omhoog te trekken, zodat we ongehinderd naar buiten kunnen kijken.

In de loop der tijd komt er stof en vet op de jaloezieën te zitten en aangezien ik altijd als eerste op ben, ben ik meestal degene die de jaloezieën weer open draai, waardoor het vuil op ieder latje duidelijk zichtbaar wordt.

De hele maand, als ik in de keuken was, dacht ik bij mijzelf 'Het is hoog nodig dat iemand ze schoon maakt. Ik vraag me af wanneer Barb daar mee bezig gaat'. (ik ben gewoon eerlijk, lol) Vandaag echter, was ik die 'iemand'. Ik kon er niet meer tegen. Chris was blij, Barb sliep nog, ontbijt was achter de rug. Ik maakte de steun los waar de zonwering in zat, trok het naar voren en legde het op het aanrecht neer. Ik spoot heel wat anti-vet reiniger op de jaloezieën, zodat het middel lekker kon intrekken, voordat ik met een keukenpapiertje de latten schoon ging vegen.

Toen de zonwering weer op zijn plaats zat, reinigde ik nog even wat plekjes die ik daarvoor niet gezien had en ik dacht bij mezelf: "Ik vraag me af hoe lang het zal duren voor Barb opmerkt dat ik ze schoongemaakt heb."
Zodra die gedachte bij mij opkwam, hoorde ik de Heer een vraag aan mij stellen: "Wat ga je haar vertellen over waarom je ze schoongemaakt hebt?" Mijn reactie was onmiddellijk 'Omdat ze schoongemaakt moesten worden…' maar dat laatste woord vervaagde uit mijn gedachten, als een auto die geen benzine meer heeft en langzaam naar de kant van de weg glijdt. Ik had antwoord gegeven voordat ik mij volledig realiseerde dat de Heer die vraag met een reden gesteld had, en ik wist wat die reden was – Hij testte de rechtvaardige motieven in mijn hart, en of Hij daar trots zou vinden.

In het bijzijn van Hem kun je alleen maar de waarheid zeggen. Hij is als de meest volmaakte leugendetector, als een universele waarheidsserum, omdat Hijzelf Waarheid is – als Hij jou iets vraagt, komt de waarheid van wat er in je hart is, naar boven. Het is vriendelijk, echter grondig en alleen pijnlijk als je niet onderwezen wil worden, of als je trots bent, koppig, iets in je hart probeert te verbergen, of als je het haat als je het verkeerd hebt. Kort gezegd, als je niet van rechtvaardigheid houdt, deins je voor de Waarheid weg, maar als je van rechtvaardigheid houdt, ren je naar het licht om gecorrigeerd te worden.

In het bijzijn van Hem vindt waarheid plaats en je kunt er niets aan doen dat het vanuit jouw hart in Zijn onderzoekend licht komt – jouw motieven schieten gewoon naar de oppervlakte, als oma's dumpling die goed gaar geworden zijn. Je bent er 'geweest' en er is niets wat je er tegen kunt doen.

Ik veranderde onmiddellijk mijn antwoord en noemde de waarheid: "Oké, de waarheid is dat *ik* er niet langer tegen kon dat ze zo vies zijn.' En toen reageerde Hij "Maar je zou Barb gezegd hebben dat je het voor haar gedaan hebt, omdat ze vies waren en omdat je weet dat zij ze niet zo makkelijk los krijgt." "Ja, sorry." gaf ik toe. "Het is oké. Je bent vandaag weer een beetje gegroeid."
En dat was het. Hij was stil en ik bleef achter met een warm gevoel van Zijn aanwezigheid, waar ik zo van houd, maar nu intensiever omdat ik weer een beetje gegroeid was.

Ik heb mij voorgenomen dat als Barb vraagt wanneer ik de jaloezieën heb schoongemaakt en waarom, ik haar de onverbloemde waarheid zal vertellen – geen gedraai er omheen – ik deed het omdat het mij ergerde dat ze zo vies waren. Ik kon er niet meer tegen. Puur voor mezelf gedaan. Dat was de waarheid. Ik had het niet voor haar gedaan, niet om hoe het eruit zag, niet omdat het gedaan moest worden. Het hinderde mij dat ze zo vies waren en ik kon daar niet meer tegen. Dat zal ik haar vertellen. (ze heeft nog niet opgemerkt dat ze schoon zijn)

Als God oordeelt

Ik ervoer hierboven de Rechterstoel van Christus, maar dan op aarde. Dit is wat er gebeurt bij 1 Johannes 1:9 – indien wij onze zonden belijden (toegeven), Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Als je wijs bent, is dit je leven, zodat wanneer je sterft, je motieven en daden al geoordeeld zijn en er weinig meer is wat er tussen Hem en jou in staat. Voor sommigen zal hun leven voor hun ogen afgespeeld worden als een langlopende TV show, omdat ze zichzelf en hun motieven zelden geoordeeld hebben, en niet gevoelig genoeg waren voor de Waarheid om eerlijk te zijn over het hoe en waarom van hun handelen.

Twee vrouwen zijn 15 jaar elkaars beste vriendinnen geweest, totdat op een dag vriendin #1 een e-mailtje doorstuurde naar tientallen vrienden, dat in feite welbekend 'fake nieuws was. Vriendin #2 e-mailde haar terug over het feit dat ze fake nieuws gestuurd had, wat een leugen over een persoon en een situatie was; ze dacht dat die vriendin dat zou waarderen, zodat ze haar fout naar die vrienden kon corrigeren. In plaats daarvan was vriendin #1 beledigd, schreef haar terug dat het principe nog wel waar was, ook al klopte het verhaal niet. Vriendin #2 verontschuldigde zich, zei dat ze haar had willen helpen, denkend dat die anderen zouden willen weten dat het verhaal niet klopte – maar nee, vriendin #1 ontvriende haar en weigerde haar sms-jes en telefoontjes te beantwoorden. Vriendin #2 was, begrijpelijk, hier erg ontdaan over en vroeg zich af wat ze verkeerd gedaan had. Het antwoord is: Niets.

Vriendin #1 wilde liever gelijk hebben dan rechtschapen te zijn. Wat willen we, gelijk hebben of rechtvaardig zijn?

Hongerig en dorstig: een gelovige of een discipel?
We zien in de Bijbel dat er van ons verwacht wordt dat we groeien en vooruitgaan; wat begint als iemand in Jezus gaat geloven en daarna een discipel gaat worden. De definitie van discipel is 'een leerling.' Jaren lang hebben mensen gedebatteerd over de vraag wat de scheidslijn is tussen hen die zichzelf christenen noemen, of ze nu wel of niet geloven, versus hen die ware discipelen zijn. Die hun leven leiden in een nooit eindigend leerproces hoe men meer als Christus kan worden, in het wandelen met Hem door dit proces dat we leven noemen.

Eén van de attributen van een discipel van Jezus is wat Hij zei in Mattheüs 5:6: "Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden." Of een gelovige honger en dorst heeft naar gerechtigheid in zijn leven, zal in de loop der tijd zichtbaar worden, door kleine beslissingen van het hart die genomen worden. De juiste beslissingen leiden hen naar grotere waarheid en transparantie, en daarom grotere groei als discipel, terwijl beslissingen die halve waarheden zijn of die iemand er goed doen uitzien (trots) bevestigen dat zij slechts gelovigen zijn, in ieder geval in die bepaalde gebieden.

Het woord en de tijd die Jezus in Mattheüs 5:6 gebruikt voor hongeren en dorsten, zijn van nature voortdurend. Hij heeft het niet over hongerig zijn naar eten, om vervolgens, als de maaltijd voorbij is, vol te zitten. Hij spreekt over een voortdurende honger en dorst, zoals dat gaat als je een bepaalde maaltijd heerlijk gevonden hebt en je er eigenlijk wel meer van wilt hebben – het is iets dat voort duurt, nooit eindigt.

Je zou het 'dineren' kunnen noemen. Eten is het consumeren van voedsel, snel en nauwelijks proevend wat je eet, terwijl dineren tijd neemt en je iedere hap goed proeft, elke smaaknuance. Jezus spreekt over 'dineren van rechtvaardigheid'. De smaak ervan in ons leven liefhebben. Genieten van de nuances in Hem die we consumeren. Verlangen om rechtvaardig te zijn, meer dan gelijk te hebben of in je recht te staan.

En dus, als Barb mij op een dag zal vragen naar de jaloezieën, zal ik rechtvaardig in mijn antwoord zijn:
Ik kon er niet meer tegen, dus heb ik ze schoongemaakt!

Volgende week gaan we verder, tot dan,
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org

mail naar cwowi@aol.com

Rechtvaardige wegen – Deel 2

Dag allemaal,
Een werkneemster kwam op een dag 15 minuten te laat op haar werk. Ze liep de vergadering binnen, die prompt om 9:00 uur begonnen was en waarin zij een belangrijke rol te spelen had. Na de vergadering, om haar niet in het bijzijn van iedereen in verlegenheid te brengen, nam haar baas haar terzijde en zei: “Je was vandaag te laat. Dankzij jou begon de vergadering daardoor op een vervelende manier.” Haar reactie was “Ik kon het niet helpen. Er waren wegwerkzaamheden onderweg, waardoor ik een tijdje in de file heb gestaan.” Antwoordde ze vanuit rechtvaardigheid?

De waarheid is dat ze heel goed wist dat ze daar aan het werk waren, omdat dit al de hele week gaande was. Het verkeer moest daarom over 1 baan geleid worden en dat zorgde iedere morgen voor flinke files. Zij wist dat, maar ze had haar schema die ochtend niet aangepast aan die belangrijke vergadering. Zij had die vergadering niet op de juiste waarde geschat, ook volgens haar baas niet, en willens en wetens had ze iedereen in een moeilijke situatie gebracht, waardoor haar baas gedwongen werd excuses voor haar te maken. Vervolgens gaf ze de wegwerkzaamheden de schuld. Haar baas zei “vervelend voor dat oponthoud, maar laat het niet weer gebeuren.’ Ze had een leugentje om bestwil verteld, en kwam er mee weg, maar alsnog was het een leugen. Niet rechtvaardig.

Ze kwam niet voor de waarheid uit, en haar baas wist dat, want hij kende de route die zij genomen had. Hij kon het niet waarderen dat zijn werkneemster geen verantwoordelijkheid voor haar leven genomen had. In zijn ogen daalde zij in achting. Wat uiteindelijk gebeurde, was dat zij niet een bepaalde promotie kreeg, waar ze recht op had. Zij gaf God daar eerst de schuld van, omdat zij, in haar denken, harder werkte dan de anderen en niet wist wat God tegen haar had, terwijl anderen die minder hard werkten en oneerlijk waren, wel promotie kregen.

Toen ze uiteindelijk haar baas vroeg waarom zij dat niet had gekregen en wat ze kon doen om daar de volgende keer wel voor in aanmerking te komen, herinnerde hij haar aan die vergadering. Hij zei dat het een patroon in haar leven was, niet helemaal eerlijk te zijn, te klagen, en om geen verantwoordelijkheid te willen nemen voor haar leven. Hij had iemand in die positie nodig die hem de waarheid zou vertellen, ongeacht wat – en dat deed ze niet. Het was niet de schuld van God, verrassing, zij had dit haarzelf aangedaan door niets te doen aan die onrechtvaardigheid in haar hart.

Dit is waar het op aan komt als we willen groeien in Christus, lieve mensen. Verantwoordelijk zijn voor je eigen leven, de wegwerkzaamheden niet de schuld geven als je te laat komt. Niet de vriendin de schuld geven die reageerde op dat verkeerde e-mailtje. Je vrouw niet zeggen dat je het voor haar gedaan hebt, die jaloezieën schoonmaken. Maar wees nederig, gewillig geleerd te worden en je motieven te corrigeren, daar diep van binnen, wat alleen Jezus ziet.

Toen koning Saul zijn koningschap verloor – allereerst verloor hij het in zijn hart, daarna in het natuurlijke
In 1 Samuël 13:1-14 had de profeet Samuël koning Saul gezegd 7 dagen op hem te wachten, zodat ze daarna samen een offer aan de Heer zouden geven, voordat Saul de strijd zou aangaan met de gevreesde Filistijnen. Toen Samuël te laat was, deed Saul het alleen, en matigde zich daarmee de rol van Samuel aan. Toen Samuel even later wel arriveerde, zei hij tegen koning Saul dat God besloten had zijn koningschap aan iemand anders te geven, vanwege zijn daden. Wat zei Saul, toen Samuël uiteindelijk arriveerde?

“Daar ik zag dat het volk van mij weg liep en gij niet op de afgesproken tijd kwaamt, terwijl de Filistijnen te Mikmas verzameld waren, dacht ik: nu zullen de Filistijnen op mij afkomen, en ik heb de gunst des Heren nog niet gezocht; toen heb ik mij verstout en heb het brandoffer geofferd.” V. 11-12

Merk op dat alles wat Saul zei, waar was. Maar de instructies waren te wachten op de profeet, om genoeg vertrouwen te hebben in de leiding en timing van de Heer om alles op de juiste manier te kunnen doen. In plaats daarvan forceerde hij de situatie en had daarna het lef ieder ander de schuld te geven, behalve zichzelf. Hij verloor zijn koningschap door een gebrek aan volwassenheid. In zijn positie werd er van hem verwacht verantwoordelijkheid te nemen voor zijn fouten.

Saul raakte zijn koningschap niet kwijt omdat hij de oorlog niet had gewonnen, evenmin als de vrouw haar promotie verloor omdat zij te laat op de vergadering kwam. Maar omdat zij geen verantwoordelijkheid had genomen voor haar te laat komen, daarom werd zij overgeslagen. Ze verloor die promotie allereerst in haar hart.

Zo raken ook wij beetje bij beetje het koninkrijk van God kwijt, het Koningschap van Jezus, stukje bij beetje, in ons hart, als we anderen de schuld geven van wat ons overkomt. We verdraaien de waarheid om er zelf beter uit te zien, zoals Saul dat bij Samuël deed. En de vrouw bij haar baas. Wat ik gedaan zou hebben met de jaloezieën (zie vorige week). Jezus noemde dat wij de balk eerst uit ons eigen oog moeten verwijderen voordat we de splinter uit het oog van die ander kunnen halen. Kijk altijd eerst naar jezelf – hoe kan ik groeien, is wat ik geloof echt de waarheid? Zijn mijn motieven puur? Hoe wilt U dat ik hierin groei, Heer?

Rechtvaardig of gelijk willen hebben?
Een advocaat had cliënten die tevens vrienden waren – een stel dat bij hem in de buurt woonde en die een aanvraag wilden indienen voor een uitzondering op de HOA's regels. Een HOA is een vereniging voor huiseigenaren in de VS, een legale organisatie om regels te implementeren die de buurt netjes houden, aantrekkelijk en goed onderhouden. Sommige regels kunnen zijn: 'kapotte auto"s mogen niet langer dan 30 dagen aan de straat geparkeerd staan', of 'je mag niet meer dan 2 bomen planten in je voortuin,' of zoals in dit geval 'je mag in je achtertuin niets bouwen dat boven de hekken uitsteekt'. (in die buurt waren de hekken 1.80 meter hoog)

Deze cliënten wilden een speelhuisje voor hun 2 kinderen bouwen en moesten daarom een uitzondering op de regels aanvragen, wat aanvankelijk geweigerd werd. Dus namen zij een advocaat in de arm om in beroep te gaan en ze presenteerden een plan om iets te kunnen bouwen dat hoger, maar wel minder groot zou zijn dan de HOA regels aangaven.

De advocaat kreeg dit stel aan de telefoon, die naar hem schreeuwden en hem uitscholden omdat het zijn schuld was dat de aanvraag opnieuw afgewezen was en alle kosten die ze gemaakt hadden, waren dus voor niets geweest. Ze zeiden dat ze zijn email beantwoord hadden, waarin ze wat vragen moesten beantwoorden, maar dat hij niet op tijd gereageerd had om het formulier volledig in te kunnen vullen en daardoor was hun aanvraag afgewezen. Hij werd ontslagen en verloor zijn vrienden.

Toen de advocaat zijn computer nakeek, was de laatste plek waar hij keek, de spam. En ja hoor, hun email was in de spam beland; waarom had zijn internet provider hun mail als spam gezien? Toen hij de mail opende, zag hij dat ze de mail niet met een begroeting begonnen waren. Geen 'Beste…', of zijn naam of diens firma genoemd aan het begin, noch aan het eind.
Bovendien was het antwoord dat zij in die mail gaven, niet een goede zin. En ze eindigden niet met 'hoogachtend' of iets dergelijks en hun namen werden niet vermeld.

Dat alles bij elkaar verklaarde waarom hun mail als spam gezien werd, wat dus niet de fout was van de advocaat, bovendien was het niet logisch te verwachten dat die mail in de spam zou belanden. Toen hij hun zijn excuses aanbood en uitlegde wat er gebeurd was, bleef het stel furieus op hem; ze namen zelf geen enkele verantwoordelijkheid voor het gebeuren, waardoor dit plaats had kunnen vinden. Geen excuses van hun kant. Alleen boosheid naar de advocaat toe en het beëindigen van hun vriendschap.

In elk geval was degene die niets verkeerd gedaan had, juist degene die zijn excuses aanbood. De mensen die iets verkeerds gedaan hadden, gingen aan hun eigen verantwoordelijkheid voorbij of maskeerden de realisatie dat zij het fout hadden en een aandeel daarin hadden, door boos te worden, zodat het zou lijken dat zij niet de schuldige waren. Zij wilden gelijk hebben, en niet rechtvaardig zijn. Al deze mensen zijn charismatisch, handen opstekend, in tongen sprekend, o hoe hou ik van Jezus christenen – maar allen zijn zij slechts baby's als persoon en als christen. Jammer. Ook al kennen ze de Heer misschien al 30 jaar, geestelijk gezien dragen ze nog luiers. Dat is niet mijn beoordeling, maar dat van Paulus en Petrus.
Dat is volgende week.

Het verbaast mij altijd hoe snel christenen meedoen met de aanklager der broeders (de duivel, uit openbaring 12:10); ze maskeren de weigering verantwoordelijk te zijn, met boosheid en het eindigen van de relatie – omdat, zoals bij de aanklager, wanneer hij zou toegeven fout te zijn, hij zich zou

moeten onderwerpen aan de Heerschappij van Jezus. Kerkmensen zijn erom berucht bovenstaand gedrag te tonen. Maar dezelfde mensen die zo snel hun relaties met broeders en zusters in Christus eindigen of beperken, ook al zullen ze elkaar nog een eeuwigheid kennen, hebben er geen problemen mee als collega's dergelijke dingen doen, omdat zij dat salaris nodig hebben – of met buren, omdat hun kinderen met de kinderen van de buren spelen – of met familieleden, omdat ze elkaar regelmatig op verjaardagen tegenkomen – maar als een andere christen iets doet wat fout is in hun ogen, is er geen excuus en wil men geen verantwoordelijkheid dragen voor zijn eigen handelen – en zo is men zich niet bewust van het feit dat ze handelen als de aanklager van de broeders.

Volgende week meer hierover…het menselijk hart is zo…gecompliceerd…maar er is een oplossing – en dat zien we volgende week.
Tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

Rechtvaardige wegen – Deel 3

Dag allemaal,
Ik was in één van de huiskerken die met ons verbonden is en vroeg gebed omdat ik erg moe was en wijsheid voor bepaalde zaken nodig had. Dus iedereen verzamelde zich rondom mij, terwijl ik stond, en legde mij de handen op en ik voelde mij in mijn geest verfrist toen ze voor mij baden. Er waren een paar bemoedigende profetieën en ik werd gezegend en voelde mij beter. Terwijl iedereen weer terug liep naar zijn stoel, voelde ik dat iemand zachtjes aan mijn linkerbroekspijp trok.

Ik keek naar beneden en zag een jongetje, Adam, aan mijn broekspijp trekken. Hij was zo schattig, droeg nu al een brilletjes op 4 jarige leeftijd, met dikke glazen, vanwege een oogconditie en hij was netjes aangekleed voor de bijeenkomst. Hem was respect voor ouderen geleerd, dus toen ik hem vroeg wat hij wilde, zei hij: "Pastor John. De Heer vertelde mij iets voor jou." (Alhoewel wij geen titels gebruiken, waardeerde ik dit). Iedereen in de kamer vond het aandoenlijk, hij was zo lief en zo oprecht, en ik reageerde: "Dank je wel, Adam. Ik wil heel graag horen wat de Heer voor mij heeft. Wat zei Hij?"

Hij keek naar mij op, door zijn dikke glazen, en met een oprecht stemmetje zei hij "De Heer zegt tegen U dat Hij van U houdt en U doet een goed werk." Mijn hart smolt, want dat ene woord betekende meer voor mij dan die anderen die eerder uitgesproken waren. Ik zei onmiddellijk tegen hem "Dank je wel, Adam, dat is inderdaad een woord van de Heer, dank je wel dat je dit hebt willen vertellen, het doet mij veel." Waarop hij reageerde, terwijl hij zijn hand uitstak "Graag gedaan. Krijg ik nu 20 dollar?"

Iedereen barstte in lachen uit en een paar mensen merkten op dat hij vast naar een christelijke TV show gekeken moet hebben, lol – maar dat woord is tot op heden heel speciaal voor mij.

Als een kind
Dat Adam transparant genoeg was om mij in het bijzijn van een kamer vol mensen om 20 dollar te vragen, laat zien dat hij volkomen oprecht was. Hij zei niet dat hij dat geld nodig had voor een ziek klasgenootjes of zo – hij wilde gewoon weten of ik hem 20 dollar wilde geven en hij was vrijmoedig en transparant genoeg om het te vragen. Zijn gebed was oprecht. Zijn profetie was dat ook. Zijn vraag om geld idem dito. Volkomen transparant.

Vergelijk zijn kinderlijke eenvoud eens met dit
Toen wij pastors waren in Colorado, zat er een vrouw van middelbare leeftijd in onze gemeente die erom bekend stond anderen te gebruiken. Haar dagelijkse routine was dat ze een wandeling ging maken en daarbij langs een koffieshop liep en als ze daar vrienden zag zitten, ging ze bij hen aan tafel zitten en begon ze te praten, net zo lang tot die anderen haar een kopje koffie aanboden en een snack. Zo ging zij langs andere koffieshops, eettentjes en dergelijke en ik hoorde meerdere verhalen over hoe ze, als ze iemand in een winkel zag, daar naar binnen ging en bij hen in de buurt commentaar gaf over wat zij graag zou willen kopen, maar niet kon, omdat ze geen geld had. Hopende dat iemand datgene voor haar zou kopen.

Op een dag zagen we dat ze een neksteun om had. Ze noemde dat ze haar nek bezeerd had en daarom waarschijnlijk gedeeltelijk invalide verklaard zou worden. Ze had bijna de pensioensgerechtigde leeftijd bereikt, maar haar pensioen stelde niet veel voor. Zij droeg die neksteun overal waar ze was en vertelde aan iedereen die haar daar naar vroeg, het hoe en waarom. Op een avond kwam ze naar de gebedsavond voor vrouwen, die door Barb geleid werd. Barb zei dat de Heilige Geest die avond zo sterk aanwezig was, dat velen 'in de Geest vielen' daar waar ze zaten, en zij had profetische woorden voor iedereen aanwezig.

De vrouw met de neksteun zat in haar stoel en toen Barb haar de handen op legde, viel ze zijwaarts, een paar minuten lang door de Geest 'gevloerd' om het zo maar te zeggen. Toen ze bijkwam vroeg ze Barb met gedempte stem wat ze nu zou moeten doen. Barb ervoer door de Geest dat het met haar nek te maken had, dus zij zei zoiets als '"Doe wat de Heer zou willen dat je doet." De vrouw nam stilletjes haar neksteun af en heeft het nooit meer gedragen. Haar fraude was onthuld en mee afgerekend, in haar hart, niet door mensenhanden, maar door de hand van God.

Ze had met een leugen haar hebzucht naar geld gemaskeerd, om zichzelf te rechtvaardigen. Maar de Heer had haar leugen zachtmoedig ontmaskerd en vroeg van haar dit aan te pakken, wat ze ook deed.

Lagen
Als we opgroeien, leren we lagen aan ons hart toe te voegen om ons beter te doen lijken in de ogen van anderen. Kleine Adam had geen lagen, dus zijn gebeden, zijn profetie en zijn verzoek om geld, was zo helder, alsof je zijn hart kon zien door een pasgewassen raam heen. De vrouw hierboven had geleerd de waarheid in haar hart met leugens te bedekken.
Het punt voor een discipel van Jezus is om die lagen één voor één af te pellen, zodat we ons eigen hart eerlijk onder ogen kunnen zien. Zodat we oprecht kunnen zijn, eerlijke motieven hebben. Dat gebeurt tussen ons en Jezus, privé; en doe dan wat Hij van je vraagt. Daarom vroeg Hij mij (deel 1 van deze serie) wat ik Barb zou vertellen over de reden dat ik de jaloezieën schoon gemaakt had. Hij wilde mij transparant laten zijn met mijzelf en haar – en Hem.

In 1 Corinthiërs 3:1-15 had Paulus te maken met sommigen in Corinthe die nog leefden alsof ze niet wedergeboren waren. Hij zei ook dat ze nog baby's waren, alleen nog maar de melk van het Woord konden verdragen, al zouden ze vast voedsel moeten kunnen hebben. Hij noemde ze geestelijke baby's omdat er nog tweedracht, ruzie, nijd en twist in hun harten was. Hij vertelde hun dat als zij in die conditie zouden sterven, die dingen als hout, hooi of stro zouden zijn, dat verbrand gaat worden, al zouden ze wel gered zijn, maar als door vuur heen. Hij adviseerde hen op te groeien en daders van het Woord te gaan worden in hun wandel met de Heer.

In het Grieks is het 'dichostasia.' Het betekend 'iemand te markeren en apart te staan.' Het woord 'diche' betekent 'gescheiden, apart' en 'stasia' is 'te staan.' Dus de mensen in Corinthe hadden deze (christenen) waar ze het mee oneens waren, gemarkeerd en besloten 'apart van hen te staan', zich van hen te scheiden.

Paulus had de Galaten verteld, in 4:19 dat hij opnieuw weeën doorstond, totdat Christus in hen gestalte zou krijgen. Hij gebruikte een zwangerschap en geboorte als illustratie voor geestelijke groei en verklaarde de krachten aan het werk: Christus in ons, die ons van binnenuit aandringt om onze motieven aan te pakken en te leren transparant te zijn, ondanks het risico gekwetst te worden en de krachten die de groei in Christus tegenwerken – de verleiding andere lagen van oneerlijkheid over je hart te leggen, omdat we niets willen doen aan de zonde die we verbergen.

Trots is de zonde, ook al geven we het andere namen om onszelf te rechtvaardigen en ook al weten we dat we gedeeltelijk fout zijn – het is allemaal trots en de Bijbel noemt dat niemand anders dan de persoon die trots is, zichzelf kan vernederen en eerlijk moet gaan worden ten opzichte van hemzelf en God – daar is geen gebed voor, alleen de schuldige kan hier iets aan doen. Niemand kan jou de handen opleggen voor bevrijding daarvan. Degene die zichzelf achter zijn trots verbergt, is alleen degene die de lagen kan wegnemen, door zichzelf te vernederen…

Volgende week – hoe ga je om met gekwetst zijn en hoe kun je weer kinderlijk transparant worden.
Tot dan, zegen,
John Fenn

www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

Rechtvaardige wegen – deel 4

Dag allemaal,
Een man die in de leiding zat van een grote gemeente, gaf, naar het leek, op een woensdagavond bijeenkomst een geweldig getuigenis. He vertelde hoe zijn zoon, een tiener, graag een auto wilde; niet zomaar een auto, maar een jeep. Een nieuwe jeep. En hij gaf toe dat hij dat ook voor zijn zoon wilde, omdat hij spoedig zijn examen van de middelbare school zou doen en daarna vervoer nodig zou hebben. Maar zij hadden geen geld om hem een nieuwe auto te kopen, dus baden en baden ze.

Hij zei dat ze bleven 'bidden en geloven, en op een dag, toen ze naar jeeps gingen kijken en ze met de verkoper spraken, zagen ze een bepaalde auto die ze graag wilden hebben, maar omdat ze geen geld hadden, waren ze van plan weer naar huis gaan. En toen gebeurde er een wonder, want de eigenaar van de garage, die door de verkoper ingelicht was, besloot de jonge man een spiksplinternieuwe jeep te geven. Wat een getuigenis van Gods trouw als je blijf bidden, vertelde hij de gemeente. Het gejuich en applaus van de gemeente was oorverdovend.

De waarheid
De waarheid is dat deze man aan het hoofd stond van een bepaalde afdeling in de gemeente, en de eigenaar van die garage was een lid van deze gemeente. De eigenaar sprak ook af en toe op conferenties die door de gemeente georganiseerd werden, zodat hij te maken had met de afdeling waar de vader van de tienerzoon over ging. Dus kenden ze elkaar behoorlijk goed. Dus, de vader van de jongen had er geen problemen mee de eigenaar van de garage te bellen, te weten meerdere keren per dag voor een periode van ongeveer 2 weken, om pressie op hem uit te oefenen hem een nieuwe jeep te geven voor zijn zoon…en eindelijk, na 2 weken, gaf de eigenaar van de garage toe…Dat gebeurde allemaal achter de schermen, slechts een aantal van ons wisten wat hij aan het doen was…wij waren buitengewoon bedroefd en ontdaan vanwege alle leugentjes die hij die woensdagavond verteld had.

De strijd voor rechtvaardigheid in zijn hart was de strijd van een trotse vader, die het beste voor zijn zoon wilde, versus de juiste wegen van de Heer, die (probeerde) in Hem te groeien. De rechtvaardige wegen zijn iets subtiels, in ons hart en de Heer is een gentleman. Daarom zijn de gelegenheden die zich voordoen om rechtvaardige keuzes te maken, ook subtiel, bijna als suggesties, van binnen uit, gedachten van de Geest die naar boven komen, zo subtiel dat de meeste mensen doof zijn voor Zijn stem.

Paulus zei tegen de Galaten, in 4:19: "mijn kinderen, ter wille van wie ik <u>opnieuw weeën doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft.</u>"

Er is een gebed dat we allemaal bidden voor geliefden, om tot Christus te komen, maar als ze dan tot de Heer gekomen zijn is er voortdurend gebed nodig, vergelijkend met het proces van zwangerschap en geboorte, zodat ze opgroeien in Christus. God schendt de vrije wil van de mens niet, maar onze gebeden helpen de pogingen van de Geest* om iemand van binnenuit te laten groeien; door hen van binnen te bekrachtigen zodat ze rechtvaardige keuzes kunnen maken. De Heer doet dit, en brengt ons in situaties, zodat wij rechtvaardige keuzes kunnen maken of dat we ervoor kiezen vast te blijven houden aan onze oude wegen. * Efeziërs 1:17-18, 3:14-20, Colossenzen 1:9

Petrus zei in 1 Petrus 2:2: "Verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, naar de zuivere melk van het <u>Woord, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid."</u>

Groeien in je redding. Het Woord waar hij over spreekt, is niet hoofdstuk en vers dat we vandaag in gedrukte vorm hebben, want in die tijd had men het Nieuwe Testament niet in gedrukte vorm – dat kwam pas veel later. De melk van het Woord was dat van het levende Woord, de persoon Christus in hen en Hem te kennen – wandelen met Hem als een peuter met zijn ouders doet, hand in hand, hart in hart, vertrouwend op Hem om ons te leiden en de ons de basiskennis te leren, waardoor we in Hem kunnen opgroeien.

Hier is een voorbeeld: De chocoladecake bij het buffet
Barb en ik waren aan het eten in het enige restaurant dat er in onze plaats is, en dat een salade buffet heeft.
Er waren verschillende groentes en dressings. Aan het eind van het buffet hadden ze het dessert van de dag, wat je mag nemen als je betaalt voor het salade buffet. Die dag hadden ze chocoladecake als dessert.

Ik bestelde de specialiteit van die dag, wat gerookt gehaktbrood was, en een gang naar de saladebar. Ik zal 'gerookt gehaktbrood' voor niet-Amerikanen uitleggen – gerookt vlees wordt langzaam gaar gemaakt boven laag vuur en heel veel gerookt hout en het is hét ingrediënt in wat wij barbecue noemen, of BBQ. Het vlees word in de vorm van een brood gemaakt en dan gebakken – en dit vlees was gebakken in een rookoven, wat een unieke en heerlijke smaak eraan geeft. Gerookt gehaktbrood en ik zijn oude vrienden. Oude vrienden.
Doordat ik de specialiteit van de dag genomen had, kon ik van de saladebar kiezen, wat bij de prijs inbegrepen was, en, zoals ik al zei, inclusief de chocolade cake aan het eind van de bar.

Barb bestelde iets anders van het menu, waar de saladebar niet bij inbegrepen was. Mijn dieet bestaat uit veel proteïne en salades en cake is iets waar ik niet dol op ben. Daarentegen is Barb dol op koolhydraten. Ze houdt van cakes, brood en dat soort dingen. Aan het eind van de maaltijd bespraken we met elkaar dit onderwerp waar ik nu over schrijf en hoe de Heer ons in situaties terecht laat komen, zodat we in rechtvaardigheid gaan wandelen of, als we daar niet voor kiezen, we het rechtvaardige werk in ons missen.

Terwijl we aan het praten waren, dachten we dat de cake bij de saladebar een goed voorbeeld zou zijn. Ik wilde geen cake, maar Barb zou het wel nemen. Wat onrechtvaardig zou zijn voor mij, is om naar de saladebar te gaan en een plak cake te pakken om het vervolgens aan Barb te geven.

Natuurlijk zouden we dat geen van beiden doen, ook al zou ze zin hebben aan die cake, want dat zou stelen zijn – maar wij spraken erover hoe er zich gelegenheden voordoen om rechtvaardige keuzes te maken, die we vaak niet opmerken – keuzes om het juiste te doen, als een manier van leven.

Ik had de serveerster kunnen vragen om een plak cake te halen voor Barb, wat zou inhouden dat we daarvoor zouden moeten betalen, omdat het niet een onderdeel was van het menu waar Barb voor gekozen had. Dat zou het juiste zijn om te doen. STEL dat wij oneerlijk waren, dan had ik die plak cake kunnen nemen, die ik zelf niet wilde, en het aan Barb kunnen geven; maar dan had ik de juiste, rechtvaardige keuze, gemist. De beloning van het juiste doen, is vrede en een dichtere wandel met de Heer, zodat Hij mij met meer van Hem kan vertrouwen.

Eén van de karaktereigenschappen die de Heer in ons probeert te groeien, vind je in 2 Petrus 1:5-6: U moet zich met alle inzet erop toeleggen om aan uw geloof deugd (morele uitmuntendheid) toe te voegen…dat is de eerste die genoemd wordt, en veel gelovigen zouden die plak cake genomen hebben, aan hun echtgenote gegeven hebben en denken dat God hun maaltijd zegent. Hij echter heeft toegekeken. Hij weet wat er zich plaatsvond, en Hij weet dat Hij hen nog niet met zoveel kan toevertrouwen…om hen vervolgens wat later een andere gelegenheid te geven om niet te stelen…

Iets om over na te denken…
Tot volgende week, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

Rechtvaardige wegen – Deel 5 (emotionele wonden)

Dag allemaal,
Jezus verandert nooit: de manier waartop Hij met mensen omging in de evangeliën, is ook de manier waarop Hij met jou en mij omgaat. Dus als we naar de evangeliën kijken, weten we hoe Hij dat bij ons doet.

Hij verandert niet in de manier waarop Hij met ons omgaat, gebaseerd op onze slechte of makkelijke jeugd, ook niet of we al of niet arm of rijk zijn, man of vrouw. De waarheid is de waarheid, ongeacht wat we meegemaakt hebben of wie we zijn. Hij vraagt altijd van ons om van binnenuit onze emoties en gedachten in lijn met de Waarheid te brengen. Hij leidt ons naar situaties om juiste keuzes te maken, juiste gevoelens te voelen, om Zijn waarheid in iedere situatie te zien.

Dus als we het hebben over emotionele pijn, moeten we ons allereerst afvragen of die pijnen gerechtvaardigd zijn, of niet gerechtvaardigd,terecht of niet terecht. Niet alle pijn is hetzelfde. Sommige pijnen en verwondingen zijn het resultaat van dingen die wij onszelf aangedaan hebben. Die pijn is niet terecht en moet aan de Heer overgelaten worden en aan ons hart, om de consequenties daarvan onder ogen te kunnen zien; dat is wat Hij zal doen als men niet de Waarheid wil zien. Maar, sommige verwondingen zijn wel terecht; bijvoorbeeld als iemand het slachtoffer wordt van de woorden of daden van een ander, en dat moet door de Heer genezen worden, wat vaak inhoudt dat genezing in de loop der tijd uitgewandeld moet worden. Maar nu eerst naar de pijnen die niet terecht zijn.

Verwonding en teleurstelling in mensen
In Johannes 6:26 zegt Jezus tegen de mensen die Hem zoeken: “Gij zoekt Mij niet omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden gegeten hebt (de broden die Hij vermenigvuldigd had) en verzadigt zijt.” Au, dat doet pijn. Als Hij vervolgens een aantal moeilijk te begrijpen gelijkenissen vertelt over het eten van Zijn vlees en het drinken van Zijn bloed, verlaten velen Hem – verward, verwond, gedesillusioneerd. (Johannes 6:66-67)

Was hun pijn gerechtvaardigd? Hun gevoelens van verraad waren echt. Hun gevoelens van diepe teleurstelling in Jezus waren dat ook. De plannen voor hun levens werden ineens anders en ze gingen terug naar hun huizen, nadat ze deze man gevolgd hadden, waarvan ze dachten dat Hij de nieuwe koning zou worden. Hij had hen ZO’n pijn gedaan. Was die pijn gerechtvaardigd? Nee. Waren die gevoelens van pijn, teleurstelling en verraad, echt? Ja. Echte gevoelens, maar onjuiste gevoelens, dus verwachtte Hij van hen dat ze hun gevoelens zouden gaan aanpassen aan de Waarheid – Hij is dezelfde vandaag.

En hoe zit dat met Marcus 1:30-38, waar Jezus in het huis van Petrus’ schoonmoeder verbleef en iedereen genas die aan de deur kwam, tot zonsondergang aan toe. De volgende morgen ging Hij naar buiten om alleen te zijn en te bidden en toen zij Hem vonden, zei Petrus: “Allen zoeken U!” Hij verwachtte dat Jezus verder zou gaan mensen te genezen, zoals Hij dat de vorige dag gedaan had. Maar Jezus zei dat Hij naar andere plaatsen wilde gaan. Wat moeten al die mensen teleurgesteld zijn! Hoe verwond – ze hadden genezing nodig en Jezus verandert zo ineens de plannen en gaat weg. Wat nu, als jij die avond daarvoor daar niet op tijd had kunnen zijn, en je was nog steeds ziek of gewond? Hun pijn en teleurstelling waren echt. Maar was het gerechtvaardigd? Nee. Waren hun gevoelens van teleurstelling, pijn en boosheid, echt? Ja.

Hier is waar het opaankomt als we willen groeien in Christus
Houd je gevoelens gescheiden van het moment en vraag jezelf af of jouw pijn gerechtvaardigd is. Als dat zo is, dan is de Heer met jou en kun je Hem vragen iets te doen aan de mensen die jou wat aangedaan hebben en Hij zal je helpen met je gevoelens om te gaan en met het onrecht dat je aangedaan is.

Als je ziet dat jouw gevoelens niet gerechtvaardigd waren, als ze het gevolg waren omdat je iets onrechtvaardigs wilde, dan is Hij niet met jou (weerstand bieden aan het juiste, is trots en God wederstaat de hoogmoedige) en tenzij jij jezelf corrigeert, is het aan jou iets te doen met je gevoelens. Als jij je blijft verzetten (zoals hoogmoed dat doet) zul je een geestelijk eiland worden; je geeft iedereen de schuld die jou pijn gedaan heeft, die je in de steek lieten en je verlaten hebben (zelfs als je gevoelens niet terecht zijn, omdat jij het zelf veroorzaakt hebt) – totdat je jouw eigen falen gaat toegeven. Ons eigen hart onder ogen willen zien en iets aan de lelijkheid van ons hart te willen doen, heet opgroeien in Christus.

Er zijn tientallen voorbeelden in de evangeliën te vinden waar Jezus mensen teleurstelt, hen pijn doet, waardoor ze gedesillusioneerd en boos worden. Die gevoelens in anderen zijn deels de reden dat men Hem naar het kruis zond. Hij maakte mensen boos en bracht emoties in hen naar boven waar ze niets aan wilden doen. Hij verandert niet!! Hij doet dat vandaag nog steeds in ons!

Hij provoceert ons, van binnen uit, met de keus om juiste beslissingen en emoties te willen hebben, of verkeerde beslissingen en emoties. Hij brengt ons naar een punt waar wij de Waarheid onder ogen moeten zien. DAT is waar het om gaat, bewust worden van onze emoties en situatie en van de Waarheid. Zodra Hij ons bewust gemaakt heeft van de waarheid, zwijgt Hij om de werkingen van ons hart, ons denken en onze emoties te observeren en om te zien wat we gaan doen.

Gewond worden hoort bij het leven; gewond blijven is een keuze
De gevoelens zijn echt, maar leven in die pijn is een keus. Jezelf het etiket geven van gewond zijn, beschadigd, is een keus. Ja, je gevoelens van afwijzing, verraad, pijn, boosheid, zijn echte gevoelens, maar het is een keus. Als je die steek van afwijzing voelt, schakel je emoties en gedachten dan onmiddellijk naar het liefhebben van degene die jou net pijn aandeed en jou beschuldigt; je kunt dan afstand nemen van die pijn en vaststellen of de pijn die je voelt terecht is of niet.

Jezus was teleurgesteld toen Zijn vrienden niet wakker konden blijven om samen met Hem te bidden in de Hof van Getsemane. Dat was terechte pijn. (Marcus 14:37). Maar het heeft Hem niet weerhouden te doen wat Hij moest doen (naar het kruis gaan). Dat is het verschil.
Als mensen verwond worden, brengen ze die pijn vaak keer op keer naar boven, rechtvaardigen ze de pijn en geven anderen de schuld daarvan en van waar ze zich bevinden in hun leven. Anderen de schuld geven, van gemeente naar gemeente gaan, van bijeenkomst naar bijeenkomst, van persoon naar persoon, en nooit in staat zijn zich ergens te settelen en lange termijn relaties aan te gaan; een geestelijke eiland, omringd door mensen, terwijl zij hun pijn in stand houden.

We kunnen onze verwondingen ons niet laten weerhouden te doen wat juist is. Kiezen wat het Woord zegt, ook al gaat dat tegen je gevoelens in, hoort bij het opgroeien in Christus: als jij jouw eigen belangen niet zoekt, als je niet reageert op provocatie, als je liefde geeft aan hen die niet lief zijn. Jij bent de baas over je gevoelens. Geef je hormonen niet de schuld, of moeheid, ziekte of stress – wees de baas over wat je voelt. Leer je gevoelens onder controle te brengen. Wij laten ons leiden door logica, redeneren, de Heilige Geest, maar zelden laten wij ons alleen door menselijke emoties leiden – want die zijn zo veranderlijk. Wij moeten onze gevoelens de baas zijn, zo simpel is het. Kies ervoor het juiste te doen, ongeacht je gevoelens. Altijd.

Jezus brengt ons altijd naar het punt dat we een beslissing moeten nemen – Hij stelt ons altijd vragen om te zien wat er in ons hart is
Hij vroeg de twaalven wie zij dachten dat Hij was: wie had de openbaring van de Vader wie Jezus was. Hij vraagt mensen vandaag nog steeds “Wie zeg jij dat Ik ben?”

Toen Hij geconfronteerd werd met een grote menigte en geen middelen had hen te voeden draaide Hij Zich om naar Petrus en vroeg hoe zij die mensen te eten zouden geven; om te zien of Philippus of één van de anderen anders zou denken, in geloof, of ze iets buitengewoons van de Heer zouden verwachten, daar ze Hem al zoveel wonderen hadden zien doen. Hij vraag ons nog steeds wat wij gaan doen, als we onmogelijkheden voor ons zien; willen we ‘outside the box’ denken, verwachten we van Hem iets buitengewoons te doen, of gaan we, net als Philippus, alleen naar natuurlijke oplossingen zoeken?

In Mattheüs 17:25, 21:28, 22:42 vraagt Jezus: “ Wat denkt u?” aan Zijn hoorders en Hij vraagt ons ook nu nog: “Wat denk jij?” over onze situaties in het leven.
Antwoorden we in rechtvaardigheid of vanuit een diepe, maar onterechte behoefte het altijd bij het rechte eind te moeten hebben?

In Marcus 3:4 stelt Jezus een vraag, die ook in Mattheüs en Lucas opgeschreven is: “Is het geoorloofd op de sabbat goed te doen?” En Hij vraagt ons ook nu te beoordelen of de nood die voor ons ligt, terecht is en het juiste is te doen of dat we iets anders zouden moeten doen.
Volgende week sluit ik met deze serie,
Tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

Rechtvaardige wegen – Deel 6, autoalarm

Dag allemaal,
Voor dat ik Chris iedere week, nadat hij bij ons thuis geweest is, weer naar zijn groepsvervangend tehuis breng, gaan we altijd ergens een hapje eten. Het kan een hamburger zijn die we in de auto opeten, vlak bij een spoor, wachtend op een trein die voorbijkomt, of we gaan ergens echt zitten om wat te eten. Op deze dag wilde hij naar Braum's gaan, een regionale hamburgerketen en ijswinkel, want hij had zin in 'chicken strips' en een chocolade milkshake.

Hij zit graag aan een tafel in een hoek, omdat zijn rolstoel dan onder de tafel gerold kan worden en hij tevens zicht heeft op de mensen die komen en gaan. Chris is lichamelijk 37 jaar, maar doordat de navelstreng om zijn nek zat bij zijn geboorte, heeft hij zuurstoftekort opgelopen en is hij mentaal als een 4-jarige. Het gevolg is dat hij de vriendelijkste 4-jarige is in een lichaam van 37; hij is vriend met iedereen en praat de hele dag door over auto's, treinen, mensen, honden en wat en wie dan ook ons pad kruist.

Terwijl we in de hoek zaten en speculeerden over wat de mensen in de drive-thru zouden kunnen bestellen en waar ze naartoe zouden gaan, merkte ik, naast al het geluid in het restaurant, op de achtergrond een geluid van een autoalarm dat afging, ergens op de parkeerplaats. Ik nam aan dat het na zo'n 30 seconden wel vanzelf uit zou gaan, wat meestal het geval is, maar deze bleef doorloeien – het was zo'n alarm dat de claxon elke anderhalve seconde doet afgaan, maar omdat het buiten was, was het een achtergrondgeluid.

Toen de claxon bleef afgaan, dacht ik bij mezelf: "Het zal wel van een ouder echtpaar zijn dat doof aan het worden is en niet door heeft dat hun alarm afgaat. Laat mij eens kijken of ik ze kan vinden hier." Terwijl ik rondkeek, merkte ik op dat ik de oudste persoon was. Maar toen vroeg Chris iets over een ander auto in de drive-thru en we vroegen ons af wat zij zouden bestellen, waar ze naartoe zouden rijden – en dat geluid was nog steeds aanwezig op de achtergrond. Ik dacht: ik moet die oudere mensen toch echt zien te vinden en zeggen dat hun alarm afgaat.

Ik draaide mijn nek zover mogelijk om, om te zien welke auto nou zo'n geluid aan het maken was, en tot mijn verschrikking was het mijn auto! Ik was dat oudje die geen idee had dat zijn autoalarm aan het afgaan was!! Mijn hand schoot naar mijn linkerbroekzak en ik voelde de sleutel en wat munten die ik, na het betalen van het eten, teruggekregen had. Blijkbaar had één van die munten bij het zitten gaan, tegen de sleutel gedrukt, waardoor het alarm afgegaan was – dus ik was het de hele tijd!

Het irritante 'autoalarm' van de Heilige Geest
De Heer wil ons van binnenuit laten groeien, want Christus is in ons, de hoop der heerlijkheid. Zijn stem is als dat alarm van de auto, een achtergrond geluid, oprijzend vanuit onze geest naar boven, als een suggestie – zacht, als een idee dat 'zomaar' opkomt – Hij is daar altijd; schuiven we die stem naar de achtergrond omdat we andere stemmen willen horen, met als gevolg dat we die van Hem nauwelijks opmerken, of doen we iets met hetgeen Hij naar boven brengt?

Heb je ook niet gemerkt dat wanneer je, als voorbeeld, een rekening hebt die je dringend moet betalen, Hij bezig is met je hart en hoe je met zuster of broeder zus en zo omgaat? Als je net zoals ik bent, heb je ook gedacht "Ja Heer, ik weet dat ik hen moet liefhebben, maar kunnen we nu even over die rekening praten?" LOL

Hetzelfde hebben we meegemaakt net voordat we de beslissing namen om in Jezus te geloven – weet je nog? Nadat jij over Jezus gehoord had, was het moeilijk Hem uit je gedachten te krijgen; er was altijd op de achtergrond de vraag 'wat ga je met Jezus doen?' Ongeacht hoe druk jouw leven toen was, als je even een rustig moment had, dan was daar die vraag weer over Jezus. Dat is hoe Hij werkt. Dat is Zijn 'autoalarm' in ons, totdat we Hem 'uitzetten' door onze tijd en aandacht aan andere dingen in het leven te geven, of totdat we besluiten naar Hem te luisteren en voor Hem te kiezen, waardoor we binnengaan in wat Hij voor ons heeft.

Er is een lied in het album van Margaret Becker 'Falling Forward' (1998), getiteld 'Klei en Water' dat onder andere zegt: Ik ben klei en ik ben water…terwijl de wereld zo snel ronddraait, <u>wordt ik langzaam wie ik ben</u>. Niets blijft hetzelfde, de wielen zullen altijd draaien. <u>Ik voel het vuur in de verandering, maar toch brandt het niet.</u> Als een bedelaar, reik ik mijn hand uit naar wat mij wacht…" We kunnen

struikelen, maar als jij je hart bijstelt, ga je worden wie je bent, in een levenslang proces. Zijn oordeel, Zijn rechtvaardigheid brandt niet, als we snel ons hart aanpakken.

Naar de bron komen
Sommigen van ons leven al wat langer en hebben de verschillende charismatische en evangelische ups en downs meegemaakt, van favoriete predikers die vallen tot het volgen van een moderne lering, tot 'kerk hoppen'. Sommigen kennen mensen die denken dat zij de Heilige Geest zijn en het nodig vinden ieders zonde en foutje aan te wijzen, al wijzen ze nooit met een beschuldigende vinger naar zichzelf. We hebben dat allemaal gezien, of een deel daarvan. We hebben in ieder geval een onbalans gezien; misschien waren we op een bepaald moment wel deel daarvan, voordat de Heer ons weer in balans bracht.

Op een bepaald moment beseffen de meesten dat het allemaal 'lucht' is, een afleiding, onvolwassenheid, en dat het niets te doen heeft met Christus in hen; het is slechts geestelijke drukte, gemaskeerd als geestelijke groei en volwassenheid. Allereerst verward het hen dat zij niet meer geïnteresseerd zijn in de laatste 'uitstorting' of in het geredetwist over een platte aarde of een opname voor de grote verdrukking, en alles daartussenin, en vragen zij zich af wat er met hen aan de hand is. In het verleden zouden ze meegegaan zijn met alles wat spectaculair en geestelijk lijkt, maar nu willen ze alleen maar iets dat echt is. God echt kennen. Niets anders vervult meer. Ze willen de gevolgen van rechtvaardigheid in hen, ze willen de wegen van rechtvaardigheid kennen.

Ze worden wijs en hebben door wat de kern is van wat ze zoeken – ze willen de Vader en de Here Jezus kennen. Ze willen omgang met de Heilige Geest hebben. Ze willen groeien in liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, zelfbeheersing, vriendelijkheid, goedheid, trouw. Ze willen compleet zijn, nergens gebrek aan hebben in Christus. Ze willen een echt geestelijk leven hebben, oprechte vrienden die hen niet dumpen als ze van gemeente veranderen of als ze gekwetst zijn.

Jij gaat de één of de andere kant op – de vraag is: welke?
"Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos. Want een ieder die het kwaad bedrijft, haat het licht en gaat niet tot het licht, opdat zijn werken niet aan de dag komen. Maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke, dat zij in God verricht zijn." Johannes 3:19-21
Hetzelfde blijven is in duisternis blijven. Ga vooruit, vliedt naar het oordeel, ren naar het licht.

Worden wie je bent – hier sluit ik mee
Vanaf het begin is het mijn hart geweest gerechtigheid te zoeken. Deels door het album van Nancy Honmeytree 'Evergreen' (1975) dat ik op mijn telefoon en computer heb, en nog regelmatig naar luister. Het lied 'Searchlight' (Zoeklicht) bevat deze regels: "Zoeklicht, _. O, zoeklicht, schijn uw licht op mij. Jezus, als mijn leven voorbij is en u roept mij naar uw troon, hoe verlang ik ernaar u te horen zeggen 'Goed gedaan mijn kind, welkom thuis! Welkom thuis, kind."

De wegen der rechtvaardigheid zijn een proces, het is een lange termijn iets. De Vader en de Heer hebben voor de eeuwigheid in ons geïnvesteerd. Efeziërs 2:7 zegt dat Hij in de komende eeuwen ons de rijkdom van Zijn genade wil tonen, naar Zijn goedertierenheid over ons in Christus. Doe iets met de dingen die Hij naar boven brengt, corrigeer ze, leer van de fouten en ga door. Stop je vooruitgang niet door je te blijven wentelen in het zand. Sta toe dat het werk van rechtvaardigheid zijn gang kan gaan in je leven. Laat jouw eerste doel zijn het groeien in Hem, dus pas je emoties aan, je beslissingen en daden en doe wat Hij wil dat je doet, denkt en voelt. De beloning van rechtvaardigheid is vrede. Ahhhh.

Volgende week aan ander onderwerp, zegen,
John Fenn
www. Cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com